



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Prolud. 5. Ex hac Prædestinatione D. Iosephus in ordine gratiæ opus
excelsi capitale.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

sumus part. 2. duobus tract. prioribus; quid magnum excogitari poterit in privilegiis? quid exquisitum in gratiis? quid pretiosum in cœlestibus thesauris, quod non ei debitum fuerit & quod non in eum Deus, qui dat omnibus affluenter, cornu plenissimo effuderit?

XIV. Quàm grave, quàm invincibile hoc argumentum quod Apostolicæ nititur regulæ 1. Corinth. cap. 3. v. 6. ubi sic Apostolus. *Qui idoneos nos fecit ministros novi Testamenti.* Quam explicans Doctor Angelicus & Scholæ Phoenix D. Thomas Aquinas in c. 8. ad Rom. dicit: *Deus unicuique Sanctorum confert sanctitatem & gratiam ei muneri accommodatam in quo illum constituit.* Huic nihil habeo superaddendum, cum & quidquid superaddi posset hoc semper minus foret & omnino supervacaneum.

PROLUDIUM V.

Ex hac Prædestinatione Divus Iosephus in ordine gratiæ opus Excelsi Capitale.

I.  ON tantum electus est Divus Iosephus ab æterno ut esset Pater JESU & Sponsus Beatissimæ Virginis Deiparæ, sed superaddendo dico directè ac primariò electum ut esset Pater JESU, consequenter verò & secundariò tantum ut esset Vir Mariæ. Hæc propositio singulariter faciens ad magnitudinem D. Iosephi & ad veritatem Paternitatis ejus, invenitur probata à nobis infra Part. 2. Tractat. 2. cap. 10. ex quâ manifestè sequitur quod posuimus in proposito sistemate.

II. Itaque arbitror Deo accommodari aliquo modo posse quod in Artificibus summis observatur. Hi cum multa conficiant artis suæ opera magnâ diligentia elaborata, in quibus eorum industria & peritia ita semper elucet, ut in illis supra inferiores omnes artifices semper excellant: in suâ tamen probationem habilitatis & scientiæ perpetuam, unum aliquod moliri solent summum, quod artis specimen vocant, quod ideò per Antonomasiâ dicitur eorum

opus, quæ alia in hujus excellentissimi comparatione operis aut nihil sint, aut nullius considerationis: ita Deus in consideratione gratiæ multa licet suæ vasa gloriæ produxerit excellentia, imò miracula, qualia sunt tot Sancti, qui nobis ab Ecclesia proponuntur colendi, ad majorem tamen suæ sanctitatis & supremæ providentiæ ac potestatis ostensionem ejusdem gratiæ specimina & opera (ut aiunt) capitalia elaborare voluit; idque in utroque sexu, ut utrique deferret honorem: Atque adeò in sexu fœmineo specimen illud primum & summum fuit Beatissima Virgo: & jure merito, quia nimirum ab æterno præordinata est ut esset Dei nostri Mater purissima. Sed in virili sexu quis? nisi ille quem eodem modo ab æterno elegit ut esset ejusdem Dei nostri Pater verus?

III. Neque mihi dixeris Christum esse specimen illud & opus gratiæ capitale in sexu virili; licet enim per unionem hypostaticam Deus sexum hunc utique potiorum & nobiliores extulerit non tantum supra sexum fœmineum, sed etiam supra omnem Angelicam naturam. At tamen non propterea Christus specimen illud gratiæ, de quo hic. Primò quia quidquid dicant nonnulli dubito & merito dubitandum an Christus aliâ sanctitate & gratiâ eguerit quàm divinâ, quâ fruebatur per unionem hypostaticam: quid enim illa accidentaria, quæ cœteri Justis efficiuntur Sancti, fecisset in illo in quo erat ipsa Sanctitas divina per essentiam? Enimverò gratia illa accidentaria quid est nisi participatio aliquantula divinitatis? Ubi autem est ipsa Divinitas per identitatem, ut erat in Christo per unionem hypostaticam, ut quid illa modica participatio?

IV. Sed quidquid sit eâ de re, respondeo de augustissimo locuturus Mysterio, præaugustâ utor D. Augustini phrasi, & dico cum eodem Sancto Doctore lib. de Corrept. & Grat. cap. 11. quod *Deus naturam nostram, id est, animam rationalem, carnemq. hominis Christus suscepit, susceptione singulariter mirabili vel mirabiliter singulari.* Unde de eodem epist. 3. quæ est ad Volusianum idem Sanctus Pater. *Hic si ratio queritur non erit*

erit mirabile, si exemplum poscitur, non erit singulare: demus Deum aliquid posse, quod nos fateamur investigare non posse. His ergo libenter dum annuo, investigabiles intellectus tanti Mysterii divitias dum relinquo suspiciens & admirans, dico in puris creaturis & in sexu virili splendidissimum operationis gratiæ Dei specimen, seu illustrissimum, eminentissimum & capitale opus esse Sanctum Josephum, qui ab æterno electus est directè & primariò ut esset Christi Pater; quemadmodum Beatissima ejus conjux Maria sanctissimum & capitale est opus gratiæ Dei in sexu muliebri, quia electa ut esset ejusdem Christi Domini & Dei nostri Mater ter-gloriosa.

PROLUDIUM VI.

Prædestinatio Divi Josephi in prædestinatione Christi, uti prædestinatio Mariæ inclusa.

- I. **P**RÆDESTINATUS est D. Josephus ut esset Pater Christi, ut diximus Prolud. 4. nec tantum directè & primariò propter quæ cum diximus Proludio præcedenti Opus Capitale in ordine gratiæ, sed etiam ipsius prædestinatio ut & Sponsæ suæ fuit intimè unita & inclusa in ipsâ Christi prædestinatione. Tanta est illius cum JESU & Maria connexio, ut nec in tempore, nec in æternitate separati inveniantur.
- II. Probatur hoc nostrum assertum, quia certum est ex Scriptura, Patribus & Theologis Deum nihil ad extra operari nisi juxta cõsiliu[m] voluntatis suæ, seu ut aiunt, conformiter ideis quas de illis in suo intellectu præformavit ab æterno: Cum ergo Deus in tempore Mysterium Incarnationis non aliter operatus sit, quàm mediante muliere, Virgine quidem, sed tamen viro scilicet D. Josepho nuptâ, sequitur omninò quod D. Josephus fuerit comprehensus in conceptu illo & decreto quod de isto Mysterio ab initio & ante sæcula Deus præformavit.
- III. Confirmatur, quia ex dictis hîc Prolud. 4. n. 4. ex hoc dicitur Christus

prædestinatus, quod ipsius sacra Humanitas electa sit ab æterno & destinata ut uniretur hypostaticè Verbo Divino, & D. Josephus ex hoc quod electus est præ omnibus ut esset Pater Christi; ergo cum Christus destinatus sit nasci ex Muliere, Virgine quidem, sed Viro scilicet D. Josepho nuptâ, prædestinatio D. Josephi, ut & Beatæ Virginis Sponsæ suæ inclusa in decreto Incarnationis, consequenter est inclusa in prædestinatione Christi.

IV. Confirmatur secundo ex Matthæi cap. 1. ubi aggrediens Sacer Evangelista explicationem executionis Mysterii Incarnationis seu Generationis JESU Christi secundum carnem, statim ut recensuit seriem Progenitorum ejus secundum carnem, subdit modum quo generatus est his verbis, *Christi autem generatio sic erat, cum esset desponsata Mater JESU Maria Joseph antequam convenirent inventa est in utero habens de Spiritu sancto.* Ubi quamprimùm Evangelista profert executionem hujus summi mysterii, simul etiam facit mentionem desponsationis Mariæ & Josephi, per quod manifestè datur intelligi, Incarnationem nonnisi dependenter ab illâ desponsatione factam & executam: ergo nec decretam: ergo ulterius quando Verbum Divinum prædestinatum est incarnandum, etiam D. Josephus prædestinatus est Pater ejus futurus.

V. Confirmatur tertio ex hoc quod non prius Archangelus Gabriel missus sit & venerit ad Beatam Virginem, quàm esset desponsata D. Josepho & facta Uxor D. Josephi, Divus Josephus Maritus ejus, ut videbimus suo loco: Cujus rei Sancti Patres plures assignant rationes: alii ut per Joseph origo Mariæ demonstrari posset; alii ne Maria pro fornicariâ, Christus pro illegitimo haberetur; alii ut partus ejus celaretur diabolo, sed hæ rationes saltem duæ priores probant tantum desponsationem debuisse præcedere nativitatem Christi non conceptionem, ut patet: hæc enim duo haberi potuissent, si post Annuntiationem, maximè verò si non diu post desponsati fuissent.

VI. Quare respondeo id ideo factum, quia noluit Christus Dominus Beatissimam

Synopsis

Magnificat
D.
Josephus
RV
111